

La desamortització Madoz a Alcover (1855-1886)

El tema de les desamortitzacions aplicat a Alcover havia estat tractat, ja, a les nostres pàgines, en dos articles signats per Salvador-J. Rovira, el qual hi torna ara amb una nova aportació que ve a ser la continuació cronològica de les anteriors. S.-J. Rovira, mig altafullenc mig tarragoní, nascut el 1947, mestre, llicenciat en filologia catalana i doctor en història moderna, s'ocupa actualment de la càtedra de Geografia i Història de l'Escola Universitària de Mestres de Tarragona. Entre les seves publicacions més destacades assenyalem la monografia sobre Antoni Martí i Franquès, les Guies d'Altafulla i Capafonts, una breu història de Tarragona i, sobretot, els grui-xuts volums dedicats a les desamortitzacions en l'àmbit provincial tarragoní, concretament als períodes 1835-45 i 1855-56; té actualment en estudi el tercer període, al qual pertany el present treball.

El present treball ha de ser considerat la continuació del que, amb el títol d'*Els béns de l'Església a Alcover. La seva desamortització (1836)*, vam publicar al número 4 del Butlletí de divulgació (1), ja que si en aquell donàvem a conèixer l'etapa desamortitzadora dels anys trenta i quaranta (coneguda com a desamortització Mendizábal) (2), en aquest volem aportar, referida a Alcover, la compresa entre l'any 1855 i el 1886.

L'etapa que ens ocupa és la darrera i definitiva, dins del procés desamortitzador, i fou promoguda per Pascual Madoz, ministre d'Hisenda, mitjançant la llei del primer de maig del 1855 en la qual es declaraven en venda tots els predis rústics i urbans, com també els censos i censals, pertanyents a l'Estat, el Clergat, els ordes militars, les confraries, obres pies i santuaris, l'infant Carles, els propis dels pobles, la beneficència i la instrucció pública (3). Aquesta llei, pel fet de derogar totes les disposicions anteriors, que, d'alguna manera, la podien contradir, passà a ser el text legal desamortitzador per excel·lència.

La darrera etapa de la desamortització, popularment coneguda com de Madoz (4), comprèn dues fases: la del Bienni Progressista (1855-1856) i la dels governs moderats i altres (1858-1899), les quals estan separades per la suspensió que, entre l'any 1856 i el 1858, experimentà la Llei General de desamortització de l'1 de maig del 1855.

El lector pot preguntar-se com és que el treball es clou l'any 1886 quan la Llei General, un cop restablerta, s'aplicà fins ben entrat el segle XX, i això a despit de la diversitat de governs i règims de l'Estat espanyol a la segona meitat del segle XIX; la resposta és ben senzilla: l'acabem el 1886 a causa de la impossibilitat legal de consultar els manuals notariais del 1887 endavant, els quals són, en el cas de la circumscripció de Tarragona, la millor i principal font per a l'estudi de la incidència desamortitzadora en el darrer quart del vuit-cents, i això a causa d'haver desaparegut els expedients de les finques alienades que servava la Delegació d'Hisenda de Tarragona.

1. Els béns estatals a Alcover l'any 1855

L'any 1855, l'Estat comptava a Alcover, com a conseqüència de la incorporació que s'havia fet dels béns del clergat i de propis, amb un total de 51 finques, de les quals 35 eren rústiques i la resta urbanes.

Les cinc desenes i escaig de propietats provenien del clergat regular -3-, del clergat secular -33- i dels propis -15-.

Els béns desamortitzats, seguint la classificació dels seus antics propietaris, és com segueix:

1.1. *Clergat regular-rústica*

1. 1 jornal (5).

2. 36'50 àrees; partida Dimecres de Dalt (6).

La primera finca havia estat del convent tarragoní de l'Ensenyança, mentre que la segona provenia dels franciscans recol·lectes del convent local de Santa Anna; aquesta finca limitava al Sud amb el camí i a l'Est amb l'edifici conventual i contenia una bassa (7).

1.2. *Clergat regular-urbana*

1. (3) Casa, al costat del convent de Santa Anna (8).

La propietat urbana originàriament dels regulars es limitava a una casa dels recol·lectes, de planta baixa i un pis, aixecada en un solar de 63 m², la qual limitava, pel davant, amb el passadís del convent, amb el corral, pel darrera, i, per la dreta, amb terres de Josep Planes (9).

1.3. *Clergat secular-rústica*

1. (4) vinya i oliveres (10).
2. (5) 45/100 jornals; partida Diumenge de Dalt (11).
3. (6) 89'43 àrees; partida Dissabte de Dalt (12).
4. (7) 88'23 àrees; partida Torrent de la Creu (13).
5. (8) 8/100 jornals; partida Segalers (14).
6. (9) 1 jornal (15).
7. (10) 107'69 àrees; partida Diumenge de Baix (16).
8. (11) 86'39 àrees; horta; partida Diumenge de Baix (17).
9. (12) 379'03 àrees; partida Fangar (18).
10. (13) 38'94 àrees; partida Valldemolins (19).
11. (14) 65'44 àrees; partida Argiles (20).
12. (15) 60'84 àrees; partida Camí del Milà (21).
13. (16) 16'43 àrees; partida Diumenge de Dalt (22).
14. (17) 30'42 àrees; partida Sòl de l'Horta (23).
15. (18) 43'20 àrees; partida Vila-sec (24).
16. (19) 42'59 àrees; partida Dimecres de Baix (25).
17. (20) 60'84 àrees (26).
18. (21) 10'95 àrees; partida Dissabte de Baix (27).
19. (22) 70'57 àrees; partida Segalers (28).
20. (23) 45'63 àrees; partida Dimecres de Dalt (29).
21. (24) 143 àrees; partida Dijous de Dalt (30).
22. (25) 38'33 àrees; Dissabte de Baix (31).
23. (26) 1.445 àrees; partida Borquera (32).
24. (27) 20 àrees; (33).
25. (28) 65'70 àrees; partida Sòl de l'Horta (34).
26. (29) 48'64 àrees (35).
27. (30) 1.445 àrees (36).

Del clergat secular provenia la major part de la propietat rústica estatal a Alcover. Totes les finques havien estat del clergat local menys les números 22 i 27 –del de la Selva del Camp– i la 24 –del de Lilla–.

1.4. *Clergat secular-urbana*

1. (31) Casa, pl. Nova, 11 (37).
2. (32) Casa, c/ Santa Marina, 2 (38).
3. (33) Molí paperer (39).
4. (34) Casa, raval del Carme (40).
5. (35) Casa (41).
6. (36) Casa (42).

Tota la propietat urbana havia estat de la comunitat de preveres locals, menys la casa del carrer de Santa Marina que provenia del Capítol Catedral tarragoní.

La casa de la plaça Nova ocupava un solar de 56 m², la del carrer de Santa Marina s'aixecava en un de 71 m², la del raval del Carme ho feia en un de 46 m² i la de la placeta de la Capella en un de 70 m². Aquest darrer immoble era conegut com la Casa de la Capella i limitava, per davant, amb la placeta de la Capella; amb terrenys de Josep Peris, pel darrera; amb la capella de la Concepció, per l'esquerra; i amb el camí de Tarragona, per la dreta; comprenia baixos i dos pisos i, l'any 1875, es mantenia en bon estat de conservació (43).

Molí d'Alcover, on es feia farina (Foto: J. Badia).

El molí paperer del camí del Remei era conegut com Molí dels Capellans. A més de l'edifici, bastit damunt d'un solar de 184 m², comprenia un hort de 30 àrees (44).

1.1.5. *Propis-rústica*

1. (37) 395'46 àrees (45).
2. (38) 212'94 àrees; partida Plana i Samuntà (46).
3. (39) 277'38 àrees; partida de la Torreta (47).
4. (40) 4'86 àrees; partida Molinet (48).
5. (41) 37'09 àrees; partida la Plana (49).
6. (42) 1.703'52 àrees; partida Molinet (50).

Les sis finques procedien del comú alcoverenc.

La primera propietat, hom la coneixia com a terres de l'ermita; comprenia 1 50/100 jornals de vinya, 30/100 jornals d'horta, 1 50/100 jornals de terra campa i 6 20/100 jornals de garriga (51).

La propietat de la Plana i Samuntà tenia mig jornal de terra campa i la resta -3 jornals- era garriga (52).

La finca de la partida de la Torreta era coneguda com Forn Teuler. Tota ella era erma, menys trenta cèntims de jornal que eren d'horta (53).

La darrera propietat rebia el nom de Bosc de la Vila (54).

1.6. *Propis-urbana*

1. (43) Corral, raval del Carme (55).
2. (44) Solar, c/ del Forn Xic (56).
3. (45) Casa, c/ Amorós (57).
4. (46) Forn de pa, c/ de l'Abadia (58).
5. (47) Forn derruït, c/ Sant Jaume (59).
6. (48) Corral (60).
7. (49) Part de casa, c/ de la Costeta (61).
8. (50) Part de casa, c/ Major (62).
9. (51) Molí fariner (63).

El corral del raval del Carme era conegut com el Corral de la Pleta i tenia una superfície d'11.100 pams² (64).

El solar del carrer del Forn Xic és, precisament, el terreny que ocupava el forn que havia donat nom al carrer. Tenia una extensió de 1.710 pams² (65).

El forn del carrer de l'Abadia s'aixecava en un solar de 4.428 pams² i hom el coneixia com el Forn de Dalt (66).

El forn derruït del carrer de Sant Jaume, l'any 1859, servia d'estable. Era anomenat el Forn de Baix (67).

Les parts de casa de les finques 49 i 50 es trobaven, respectivament,

damunt dels portals de na Saura i de Sant Miquel (68). El comú les tenia cedides al campaner —la de la Saura— i a l'enterramorts —la de Sant Miquel—.

El molí fariner, conegut com a Molí d'Alcover, s'aixecava damunt d'un terreny de 3.245 pams² (69).

2. L'alienació dels béns desamortitzats

De les 51 finques alcoverenques ofertes per l'Estat als compradors, podem assegurar-ne la venda de 27, per tal com han estat localitzades les escriptures de cessió, i dir que, molt possiblement, també ho foren altres 13 ja que, si és cert que no disposem de la seguretat de les escriptures, tenim la garantia que, en els inventaris de la Delegació d'Hisenda, figuren com a venudes (70).

L'estat de la investigació respecte de l'alienació de les 51 finques d'Alcover és com segueix:

Núm. d'ordre	Taxació en pessetes	Rematada en pessetes	Any adjudicació	Residència del comprador
1	—	—	—	—
2	3.375	7.600	1871	Valls
3	685	850	1870	Valls
4	—	—	—	—
5	—	—	—	—
6	1.125	3.500	1871	Barcelona
7	1.462	3.001	1871	Barcelona
8	—	—	1895	—
9	—	—	—	—
10	—	—	1876	Tarragona
11	1.100	4.051	1874	Valls
12	—	—	1876	Tarragona
13	400	3.720	1875	Barcelona
14	—	—	1876	Tarragona
15	202	625	1874	—
16	300	1.550	1875	Barcelona
17	—	—	1875	Tarragona
18	—	—	1875	—
19	—	—	1876	Tarragona
20	—	—	1876	Tarragona
21	—	—	1876	Barcelona
22	—	—	1876	Tarragona
23	—	—	1876	—
24	—	—	1876	—
25	—	—	1876	Tarragona

26	—	—	—	—
27	—	—	—	—
28	1.147	2.200	1870	Valls
29	—	—	—	—
30	—	—	—	—
31	1.260	1.675	1868	Alcover
32	910	2.680	1868	Alcover
33	28.800	77.350	1874	Barcelona
34	750	1.610	1875	Valls
35	—	—	—	—
36	1.200	3.150	1874	Valls
37	3.500	6.500	1859	Tarragona
38	750	3.075	1859	Tarragona
39	1.125	3.812	1859	Valls
40	100	758	1859	Alcover
41	100	200	1859	Valls
42	4.250	4.525	1859	Valls
43	750	2.250	1859	Alcover
44	—	—	—	—
45	450	1.750	1859	Alcover
46	1.498	3.125	1859	Tarragona
47	375	2.625	1859	Picamoixons
48	—	—	—	—
49	125	575	1859	Vilaverd
50	62	500	1859	Tarragona
51	7.750	22.500	1859	Valls

3. Els compradors

Les finques alienades de les quals posseïm l'escriptura de venda, ens permeten afirmar que foren adquirides per 19 compradors, dels quals quatre residien a Barcelona, sis a Valls, tres a Tarragona, quatre a Alcover, un a Picamoixons i també un a Vilaverd.

3.1. Residents a Barcelona

1. **Francesc Galofré i Olivé**, casat i de 38 anys el 1871. Adquirí les finques tercera i quarta (sisena i setena de la relació) del clergat secular. Li foren adjudicades el 17 de desembre del 1870 i per elles abonà la quantitat de 6.501 pessetes (71).
2. **Joan Solà i Massana**, agent de negocis, casat i de 33 anys el 1875. Fou l'adquiridor de la propietat coneguda com a Valldemolins, del clergat secular, i també, pel que sembla, de la número 21, a la partida Dissabte de Baix (72).
3. **Ramon Otzet i Corominas**, enginyer industrial, fill de Moià, el 1876 tenia 38 anys i estava casat. El 5 de març del 1876 comprà la finca

núm. 13 del clergat secular, la qual havia estat adjudicada a Josep Sumpsi i Albert (73).

4. **Antoni-Carles Valentín i Tallés**, comerciant, casat i de 36 anys el 1875, fou el qui, finalment, escripturà el molí paperer que, el 30 de desembre del 1874, havia rematat el madrileny Joaquín Martínez Rodríguez (74).

3.2. *Residents a Valls*

1. (V) **Francesc Sarri i Oller**, notari, domiciliat al núm. 2 de la pl. de Prim, de Valls: tenia 35 anys i estava casat quan, el 1871, escripturà les 36'5 àrees d'horta així com la casa que havia estat propietat del convent de Santa Anna (75). Aquest notari també es féu amb la finca de la parròquia de Lilla a la partida Sòl de l'Horta (76).
2. (VI) **Francesc Mosté i Ballester**, fabricant de teixits, casat i de 33 anys el 1875. Comprà la finca vuitena —onzena de la relació— dels béns rústics del clergat, així com les cases del raval del Carme i de la Pl. de la Capella (77).
3. (VII) **Josep M. Casellas i Gallissà**, propietari. Fou l'adquiridor de la tercera finca rústica dels béns que havien estat del comú alcoverenc (78).
4. (VIII) **Josep Serra i Fortuny**, natural de Vilanova de Prades, però resident a Valls. Passà a ser, el 1859, el nou propietari de la finca de la partida de la Plana que, fins a la Desamortització, havia posseït el comú alcoverenc (79).
5. (IX) **Josep M. Cañellas**, propietari. Comprà el Bosc de la Vila, darrera propietat rústica dels béns de propis (80).
6. (X) **Francesc i Josep Massó**, comerciants. Foren els compradors del Molí d'Alcover (81).

3.3. *Residents a Tarragona*

1. (XI) **Monserrat d'Angulo i de Gassol**, natural de Barcelona i veïna de Tarragona. Aconseguí les terres de l'ermita i el Forn de Dalt (82).
2. (XII) **Josep Escriu i Pascual**, comerciant. És el comprador de la finca, originària del comú, de la partida de la Plana i Samuntà (83).
3. (XIII) **Josep-Ramon de Gassol i Moragas**, propietari natural de Valls, però resident a Tarragona. Fou el comprador de la part de casa del portal de Sant Miquel (84).

3.4. *Residents a Alcover*

1. (XIV) **Gabriel Simó i Dalmau**, fuster. L'any 1868 tenia 31 anys i estava casat. Aconseguí la casa de la plaça Nova (85).

-
2. (XV) **Josep Pàmies i Barberà**, pagès, casat i de 41 anys d'edat el 1868. Fou el comprador de la casa del carrer de Santa Marina (86).
 3. (XVI) **Francesc Valldeperas i Barberà**, pagès i propietari. Aconseguí la primera peça de terra de la partida del Molinet (87).
 4. (XVII) **Josep M. Martí i Tell**, propietari natural i veí de la Vila. Adquirí el corral del raval del Carme i el solar del carrer del Forn Xic (88).

3.5. *Residents a Picamoixons*

1. (XVIII) **Damià Orga i Vallverdú**, pagès i propietari. Fou el comprador del Forn de Baix (89).

3.6. *Residents a Vilaverd.*

1. (XIX) **Ramon Valldeperas i Barberà**, natural de Valls, era pagès i propietari i, tal volta, germà de Francesc Valldeperas. Adquirí la part de casa del portal de na Saura (90).

4. **Conclusions**

De les pàgines precedents hom pot concloure, en primer lloc, que el coneixement de la desamortització Madoz a Alcover no podrà ser total fins a l'any 2000 ja que, fins aleshores, no disposarem de tots els manuals notariais del període.

L'adjudicació de les finques alcoverenques és tardana ja que, menys les de propis, foren rematades als anys setanta.

La participació de compradors domiciliats a Alcover és petita per tal com només adquiriren cinc finques, el 18'51 per 100 del total, i aportaren a l'erari públic 9.113 pessetes, és a dir, el 5'52 per 100 dels diners produïts per l'alienació dels béns estatals ubicats a Alcover.

Entre els compradors no residents a Alcover (ens referim únicament als que van escripturar), el primer lloc, pel que fa al nombre de compres, correspon als empadronats a Valls —deu adquisicions—; el segon lloc pertany als domiciliats a Barcelona —cinc compres—, i el tercer als tarragonins —quatre adquisicions—. L'ordre, però, s'inverteix respecte de les aportacions de numerari per tal com els habitants a la Ciutat Comtal aportaren 89.121 pessetes, els de Valls 50.498 pessetes i els de Tarragona 13.200 pessetes.

SALVADOR-J. ROVIRA I GÓMEZ

NOTES:

(1) Salvador-J. Rovira, *Els béns de l'Església a Alcover. La seva desamortització (1836)*. "Butlletí de divulgació" (Alcover), 4(1978), 23-26.

(2) Pren el nom de Juan Álvarez i Méndez, més conegut com Mendizábal, el qual nasqué a Cadis, el 1790, i des de molt jove es dedicà a activitats mercantils. Adscrit al sector progressista va ser ministre d'Hisenda del gabinet Toreno (1845) i més tard president de govern. Allunyat del poder el maig del 1836, el recuperà el mes d'agost com a conseqüència del Moti de la Granja. Fou ministre d'Hisenda fins al 1837, i ho tornà a ser el 1842. Amb la caiguda d'Espartero hagué d'emigrar, però tornà a Espanya el 1847. Morí a Madrid l'any 1853.

(3) Col·lecció legislativa, LXV, 5ss.

(4) Li dóna el nom Pascual Madoz (Pamplona, 1806-Gènova, 1870) el qual, durant el Bienni Progressista (1854-56), exercí el càrrec de governador de Barcelona fins que fou nomenat per ocupar el Ministeri d'Hisenda, des d'on projectà la desamortització del seu nom. Pascual Madoz també és recordat pel seu *Diccionario Geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de Ultramar*.

(5) AHT = (Arxiu Històric de Tarragona) Inventari d'Hisenda 2, finca 115, F. 107.

(6) AHT. Inventari d'Hisenda 2, Finca 1106, F. 191.

(7) AHT. Man-Not., 8329, escriptura 527.

(8) AHT. Man-Not., 8329, escriptura 528.

(9) AHT. Man-Not., 8329, escriptura 528.

(10) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 120, F. 109.

(11) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 772, F. 156.

(12) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 773, F. 156.

(13) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 774, F. 156.

(14) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 775, F. 156.

(15) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 776, F. 157.

(16) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 800, F. 42.

(17) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 801, F. 42.

(18) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 802, F. 42.

(19) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 803, F. 43.

(20) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 804, F. 43.

(21) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 805, F. 43.

(22) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 806, F. 43.

(23) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 807, F. 43.

(24) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 808, F. 43.

(25) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 809, F. 43.

(26) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 810, F. 43.

(27) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 811, F. 43.

(28) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 812, F. 43.

(29) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 813, F. 43.

(30) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 814, F. 43.

(31) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 815, F. 43.

(32) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 816, F. 43.

(33) AHT. Inventari d'Hisenda 3, finca 817, F. 43.

(34) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 1107, F. 191.

(35) AHT. Inventari d'Hisenda 4, finca 1545.

(36) AHT. Inventari d'Hisenda 1, finca 1402, F. 219.

(37) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 217, F. 107.

(38) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 237, F. 108.

(39) AHT. Inventari d'Hisenda 4, finca 1099, F. 147.

(40) AHT. Inventari d'Hisenda 4, finca 1100, F. 147.

(41) AHT. Inventari d'Hisenda 4, finca 1101, F. 147.

(42) AHT. Inventari d'Hisenda 4, finca 1103, F. 147.

(43) BOPT = (Boletín Oficial de la Provincia de Tarragona) 17-VI-1868. AHT. Man-Not., 8344, escriptura 150; 8341, escriptura 175.

-
- (44) AHT. Man-Not., 8341, escriptura 197.
 - (45) AHT. Finca 153. Man-Not., 1014, escriptura 34.
 - (46) AHT. Finca 154. Man-Not., 1015, escriptura 171.
 - (47) AHT. Finca 161. Man-Not., 1015, escriptura 142.
 - (48) AHT. Finca 162. Man-Not., 1015, escriptura 165.
 - (49) AHT. Finca 163. Man-Not., 1015, escriptura 172.
 - (50) AHT. Finca 324. Man-Not., 1014, escriptura 48.
 - (51) AHT. Man-Not., 1014, escriptura 34.
 - (52) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 171.
 - (53) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 142.
 - (54) AHT. Man-Not., 1014, escriptura 48.
 - (55) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 189, F. 14.
 - (56) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 193, F. 14.
 - (57) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 194, F. 14.
 - (58) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 195, F. 14.
 - (59) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 196, F. 14.
 - (60) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 197, F. 15.
 - (61) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 198, F. 15.
 - (62) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 198, F. 15.
 - (63) AHT. Inventari d'Hisenda 2, finca 544, F. 50.
 - (64) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 154.
 - (65) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 156.
 - (66) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 155.
 - (67) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 160.
 - (68) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 164 i 157.
 - (69) AHT. Man-Not., 1016, escriptura 236.
 - (70) S'ha de tenir en compte que moltes vegades l'adquiridor tardava anys a escripturar la finca que havia rematat. Aquesta és la causa perquè, finques subhastades els anys 1875 i 1876. encara no estiguin escripturades el 1886.
 - (71) AHT. Man-Not., 8328, escriptura 303.
 - (72) AHT. Inventari d'Hisenda 3, F. 43.
 - (73) AHT. Man-Not., 8344, escriptura 74.
 - (74) AHT. Man-Not., 8341, escriptura 197.
 - (75) AHT. Man-Not., 8329, escriptures 527 i 528.
 - (76) AHT. Man-Not., 8329, escriptura 529.
 - (77) AHT. Man-Not., 8340, escriptura 45; 8344, escriptura 150; 83431, escriptura 175.
 - (78) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 142.
 - (79) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 172.
 - (80) AHT. Man-Not., 1014, escriptura 48.
 - (81) AHT. Man-Not., 1016, escriptura 236.
 - (82) AHT. Man-Not., 1014, escriptura 34; 1015, escriptura 155.
 - (83) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 171.
 - (84) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 157.
 - (85) AHT. Man-Not., 8315, escriptura 458.
 - (86) AHT. Man-Not., 8315, escriptura 466.
 - (87) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 165.
 - (88) AHT. Man-Not., 1015, escriptures 154 i 156.
 - (89) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 160.
 - (90) AHT. Man-Not., 1015, escriptura 164.